

Rapport fra en levende højmesse

Det begynder med at undertegnede sognepræst holder studieorlov med opgaveskrivning i efteråret 2011. Veltilfreds og netop steget op fra læsning af bøger om ledelse af frivillige, eksistentialistisk ledelsesteori og urkirkehistorie, sættes kursen mod Paris på efterårsferie.

Frederik Modeus bog ”Mod til at være kirke” ryger på en god vens anbefaling med i kufferten.

Den viser sig at være spændende som en thriller, umulig at lægge til side og svær for tankerne at slippe når der egentlig skulle soves. Tænk at kunne satse alt på højmassen. Tænk hvis det var muligt at få nogen at dele søndagsgudstjenesten med, sådan for alvor, dele forberedelsen med, have en kontinuerlig samtale med om ord og tro!

Godt et år senere, 1. søndag advent, er vi klar til at gøre forsøget. Utallige samtaler og møder senere kunne man også sige. Møder med menighedsråd, medarbejdere, biskop og menighed. Ikke alle kan se det for sig, men heldigvis er der mange der kan. Til en start er der brug for ca. 30 delagtige, folk som vil være med til at forberede og bære en gudstjeneste ca. hver anden måned. Som delagtig skal man være klar til opgaver som at stå for børnekirken, brygge kaffen, læse tekster og dele nadverbrødet ud. De delagtige skal gerne komme fra hele sognets befolkning. Der skal være unge, voksne og gamle, sikre og usikre, alle slags mennesker, nogle som kender til kirke og nogen som gerne vil kende mere til den. Tidligere konfirmander, brudepar og menighedsrådsfolk siger glade ja. Nogen som man skulle tro ville synes godt om det siger nej. En fin og passende gruppe findes efterhånden. Nye er velkomne til hver en tid! Og årets kommende konfirmander er selvskrævet to og to til en søndagstjans.

I skrivende stund er vi nu i gang på tredje måned.

Vil man i kirke en søndag i Bryndum og V. Nebel sogne kan man altid regne med tidspunktet. Der er gudstjeneste kl. 10.30 hver søndag, bortset fra et par sommerferie-søndage hvor der i stedet må henvises til nabosognene. En søndag om måneden er det i V. Nebel Kirke og de øvrige søndag i Bryndum Kirke. Der bor tre gange så mange i Bryndum sogn som i V. Nebel og der er en del dåb i Bryndum, så derfor er dette fordelt på den måde.

På vej ind i kirken mødes man af en med-kirkegænger som står klar med et smil og en salmebog. I salmebogen ligger det faste gudstjenesteprogram hvor der også står ordene til trosbekendelsen og hvornår man skal være klar til at rejse sig.

Havde man lyst til det, kunne man være kommet klokken ti, for da var en gruppe kirkegængere i gang med at øve nogle af gudstjenestens salmer. Salmesangen styrkes af at nogle stykker kan salmerne, så kan man læne sig op af deres stemmer.

Mellem klokkeringning og bedeslag giver præsten søndagens meddelelser og fortæller lidt om børnekirken og søndagens karakter.

Bortset fra evangeliet, som præsten læser op, er det en fra menigheden der læser alle bibeltekster. Ikke en af dem har indtil nu klaret det ringe. Læserne ved også en del om ordene allerede, for onsdagen forud for deres læse-søndag har de sammen med de øvrige i søndagens gruppe været til et timelangt møde med præsten. Her er alle ordene læst højt og talt om, de praktiske opgaver fordelt og temaer for søndagens kirkebøn fundet.

Med baggrund i denne samtale har præsten skrevet sin prædiken som ikke kan undgå at blive virkeligheds og verdensnær, for samtalen har udfordret skrivefasen med hverdagsspørgsmål og forlangt tekniske udtryk forklaret.

Under prædiken har børnene været i våbenhuset til bibelfortælling og tegne-og-rosinhygge. Nu henter præsten dem, for nu skal der være dåb. Det er der næsten hver søndag og altid kun et dåbsbarn, for det kan resten af menigheden rumme og glæde sig over. Børnene kommer ind i optog med krus med vand, som de koncentrerede og forsigtigt hælder op i døbefonten. De har gjort noget vigtigt for gudstjenesten uden at skulle optræde. Nu er vi klar til dåb. Børnene bliver ved døbefonten og følger med interesse hvordan dåbsbarnets storesøster tørrer sin lillebrors dåbsvåde hoved.

Nadveren fejres efter det enklest mulige ritual og da gudstjenesten er slut står kirkekaffen allerede klar bagest i kirken. Den har nogle af de delagtige lavet før vi gik i gang. Duften af kaffe breder sig i kirken, nogle af dåbsgæsterne når en kop, mens der fotograferes ved døbefonten. Snakken går livligt og et par af kirkegængerne tager en kopi af prædiken med hjem da de går.